

РЕШЕНИЕ

№ 3556

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3338** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 577/17.02.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав по НАХД № 17189/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-853/18.11.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на П. К. Н. на основание чл.222, ал.1, предл. 2-ро от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл.116б, ал.3, т.2 вр. чл.114, ал.2 ЗППЦК.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди се, че АУАН е съставен след изтичане на срока по чл.34 ЗАНН, тъй като още на 01.04.2021г. АНО е разполагал с информацията за проверяваните факти и лица. На следващо място се твърди нарушение на чл.52 ЗАНН, тъй като АНО се произнесъл след повече от месец по преписката. Неправилно съдът приел процедурата по връчване на АУАН за редовна. В съдебно заседание направеното искане се поддържа чрез адв.В..

Ответникът чрез юр.В. моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

[фирма] притежава статут на публично дружество, вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК. Едно от задълженията по този закон е регламентирано в чл.116б, ал.3, т.2 – съгласно него членовете на управителния орган на публичното дружество в срок от 4 работни дни от заседанието на управителния съвет на публичното дружество следва да представят протокола от него, обективизиращ овластителните решения по чл.114, ал.2 и ал.3 ЗППЦК в КФН.

Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - е-Р., вх. № 10-05-5880/30.10.2020г., [фирма] представило в КФН индивидуален междинен финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020г. Констатирано е, че в раздел „Текущи пасиви“, група „Търговски и други задължения“, статия „Текущи задължения“ от счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2019г. дружеството отчита задължения към свързани предприятия в размер на 22 963 лева, докато към 30.06.2020г. същите са в размер на 21 459 лева, съгласно шестмесечен финансов отчет за 2020г., представен в КФН чрез е-Р., вх. № 10-05-5060/30.09.2020г.

Във връзка с така разкритата в отчета информация е иницирана проверка по документи относно спазване на изискванията на ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му и по-конкретно на чл.114 и сл. от закона. В хода на тази проверка от [фирма] са изискани допълнителна информация и документи с писмо изх. № РГ-05-1091-5/22.12.2020г., които са представени с писмо вх. № РГ-05-1091-5/04.01.2021г. От тях е установено, че на 23.07.2020г. публичното дружество [фирма] е сключило договор за банков кредит с променлив лихвен процент, реф. № 05000КР-АА-1702 от 23.07.2020г. с [фирма] в размер на 1 650 000 лева за допълване на оборотния капитал на публичното дружество. В точка 3.1. от договора за банков кредит било посочено, че кредитът се усвоява при свободен погасителен план, в срок до 2 месеца от подписване на договора за кредит, като видно от представеното състояние по аналитична сметка 1513 „Получени краткосрочни заеми в лева свързани лица“ е установено, че кредитът е усвоен на 24.07.2020г. - 705 000 лева и остатъкът в размер на 945 000 лева на 23.09.2020г.

От представения протокол от заседание на УС на [фирма], проведено на 25.06.2020г. е установено, че на заседанието са присъствали всички членове на УС и единодушно е прието решение дружеството да кандидатства пред [фирма] за предоставяне на

банков кредит - оборотен в размер на 1 650 000 лв. и са упълномощени изпълнителните директори да договорят с [фирма] и останалите условия по договора за банков кредит.

За доизясняване на случая и в отговор на представените документи, с писмо изх. № РГ-05-1091-5/27.01.2021г. от дружеството е изискана повторно декларация от представляващите [фирма] относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл.114, ал.7 ЗППЦК в сделката по сключването на договора за банков кредит с променлив лихвен процент между [фирма] и [фирма]. С писмо вх. № РГ-05-1091-5/03.02.2021г. е представена декларация от представляващите дружеството, в която се посочват управителните и контролните органи на [фирма] и [фирма] и свързаността между дружествата, като не се декларира изрично дали сделката е извършена с участието на заинтересовани лица. Във връзка с това, с писмо изх. № 09-6- 32/08.03.2021г. са изискани акционерните книги на [фирма], на [фирма] и [фирма] към 23.07.2020г. В отговора от [фирма], получен с писмо от 10.03.2021г е установено, че към 23.07.2020г. [фирма] притежава 13,84 % от капитала на [фирма] и 63,65 % от капитала на [фирма], което дружество от своя страна притежава 51,22 % от гласовете в ОСА на [фирма], поради което [фирма] притежава пряко и непряко (чрез [фирма]) 65,06 % от гласовете в ОСА на [фирма]. От друга страна, [фирма] притежава 8,24% от капитала на [фирма]. След извършена справка по партидата на [фирма] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е установено, че [фирма] притежава 100% от капитала на [фирма]. [фирма] притежава 61,05 % от капитала на [фирма]. Следователно [фирма] притежава пряко и непряко общо 69,29 % от гласовете в ОСА на [фирма].

От своя страна, съгласно чл.114, ал.7, предложение пето и шесто във връзка с т.2, предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК, заинтересовани лица са лица, които пряко и непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общо събрание на (публичното) дружеството, когато те притежават пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическо лице, което е насрещна страна. Описаното по-горе е прието, че квалифицира [фирма] като заинтересовано лице по смисъла на чл.114, ал.7, предложение пето и шесто във връзка с т.2, предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК.

С цитираната сделка не се преминават прагове по чл.114, ал.1, т.1, б.,б“ ЗППЦК, но в случаите, при които са налице сделки извън посочените в ал.1 на чл.114 ЗППЦК и с участие на заинтересовано лице, се прилага чл.114, ал.2 ЗППЦК, какъвто е процесният случай. Поради това, с писмо изх. № 09-6-32/23.04.2021г., от [фирма] са искани акционерните книги на [фирма], [фирма] и [фирма], от които да се установят акционерите в [фирма] и [фирма] към датата на вземане на решение от УС на [фирма] (25.06.2020г.) за сключване на договора за кредит на 23.07.2020г. От акционерните книги на трите дружества (представени с писмо вх. № 09-6-32/27.04.2021г.) е установено, че към 25.06.2020г. няма промяна в акционерната структура на [фирма], [фирма] и [фирма], поради което [фирма] е било заинтересовано лице и към вземането на решение на 25.06.2020г. от УС на [фирма] за сключване на договора за кредит е [фирма] на 23.07.2021г.

Предвид императивната разпоредба на чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК, срокът, до който членовете на УС е следвало да изпълнят задължението си да представят в КФН протокола, обективиращ овластителното решение по чл.114, ал.2 ЗППЦК, от

проведеното на 25.06.2020г. заседание на УС на [фирма], е изтекъл на 01.07.2020г. С непредставянето на посочения протокол на КФН в законоустановения срок, е прието, че П. К. Н., в качеството си на член на УС на [фирма], е извършил нарушение на разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК, считано от 02.07.2020г, за което срещу него е съставен АУАН № Р-06-434/25.05.2021г. и въз основа на него издадено процесното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е обосновал извод за законосъобразност на НП. При извършената цялостна проверка за законосъобразност съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Процедурата по връчване на АУАН съдът е приел за редовна, като е посочил, че въпреки, че в пълномощното е посочено, че упълномощеното лице - С. Г., заема длъжността юриконсулт в [фирма], от съдържанието на пълномощното става ясно, че с него тя е упълномощена да представлява не дружеството [фирма], а лицето П. К. Н., в качеството му на изпълнителен директор и член на управителния съвет на това дружество. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл.59. ал.2 ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Възражението за допуснато нарушение на срока по чл.34. ал.1 ЗАНН е прието за неоснователно, тъй като този срок не би могъл да започне да тече преди постъпването на релевантната информация на 27.04.2021г. с писмо от [фирма] - акционерните книги на [фирма], [фирма] и [фирма], от които да се установят акционерите в [фирма] и [фирма] към датата на вземане на решение от УС на [фирма] на 25.06.2020г. за сключване на договора за кредит на 23.07.2020г. Изрично съдът е посочил, че именно от акционерните книги на трите дружества, представени с писмо вх. № 09-6- 32/27.04.2021г., е установено, че към 25.06.2020г. няма промяна в акционерната структура на [фирма], [фирма] и [фирма] с представеното писмо от [фирма] от 10.03.2021г., поради което [фирма] е било заинтересовано лице и към вземането на решение на 25.06.2020г. от УС на [фирма] за сключване на договора за кредит с [фирма] на 23.07.2021г. За неоснователно е прието възражението, че АНО е бил запознат с всички факти и обстоятелства по нарушението много по-рано, тъй като в представената от [фирма] декларация с писмо вх. №РГ-05-1091-5/03.02.2021г. действително е посочена свързаността между [фирма] и [фирма], но за преценка на това дали в сделката е участвало заинтересовано лице по смисъла на чл.114, ал.7, предложение пето и шесто във връзка с т.2 предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК, е било необходимо да се установи, че това лице пряко и непряко притежава най- малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, когато то притежава пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическо лице, което е насрещна страна. Този факт по отношение на [фирма] е посочено, че е установен въз основа на информацията, получена от [фирма] с писмо вх. № 09-6-32/27.04.2021г. и следователно от тази дата е започнал да тече 3-месечният срок по чл.34 ЗАНН като АУАН е съставен преди изтичането му. По отношение възражението за неспазване на едномесечния срок по чл.52, ал.1 ЗАНН съдът е посочил, че този срок има инструктивен характер като издаването на НП в рамките на 6-месечния срок, предвиден в чл.34, ал.3 ЗАНН, считано от съставяне на АУАН, обуславя извод за отсъствие на допуснато нарушение.

По приложението на материалния закон съдът е приел, че в хода на съдебното следствие е установено, че П. К. Н., в качеството си на член на Управителния съвет на [фирма], не е изпълнил задължението си по чл.116б, ал.3. т.2 вр. чл.114, ал.2 ЗППЦК, а именно - да представи на КФН протокола от заседанието на [фирма], проведено на 25.06.2020г., обективиращ взето овластително решение по чл.114. ал.2 ЗППЦК в срок от 4 работни дни, т.е. в срок до 01.07.2020г. Изложени са и подробни съображения за неприложимост към конкретния на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно. По същество в касационната жалба не са релевирани конкретни пороци на решението, а е изразено несъгласие с изводите на съда. Възраженията, изложени в касационната жалба по същество преповтарят възраженията, изложени във въззивната жалба, които съдът е обсъдил и отхвърлил подробно аргументирано. Изводите му се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл.116б, ал.3, т.2 вр. чл.114, ал.2 ЗППЦК. Първата разпоредба предвижда, че членовете на управителния орган на публичното дружество са длъжни да представят в комисията протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, обективиращ овластителните решения по чл.114, ал.2 и 3, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието. Според чл.114, ал.2 ЗППЦК сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал.1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество.

От доказателствата по делото е безспорно установено, че на 25.06.2020г. е проведено заседание на Управителния съвет на [фирма] като на това заседание е прието решение за сключване на договор за банков кредит като са упълномощени изпълнителните директори да договорят условията по договора. По естеството си посоченото решение е овластително решение, което не попада сред изброените в ал.1. Установено е също така, че сделката е с участие на заинтересовано лице. Предвид това за всеки един от членовете на управителния орган е възникнало задължението по чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК. Безспорно е установено също така, че това задължение не е изпълнено от касатора. Предвид това същият е осъществил вмененото му нарушение и съответно законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Административнонаказателното производство е образувано законосъобразно, вкл. при спазване на сроковете, регламентирани в чл.34 ЗАНН. Съответен на доказателствата по делото е изводът на съда, че всички факти и обстоятелства по извършване на нарушението и самоличността на нарушителя са станали известни на АНО на 27.04.2021г. и тримесечният срок за образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН е започнал да тече от тази дата. Съставянето на АУАН на 25.05.2021г. е в рамките на този 3-месечен срок, поради което възражението на касатора е неоснователно. Произнасянето на АНО в срок по-дълъг от едномесечния, регламентиран в чл.52, ал.1 ЗАНН, не опорочава производството, нито влияе върху законосъобразността на НП, както е посочил районният съд и както касационната инстанция се е произнасяла многократно. Този срок има инструктивен характер и не преклудира правото на АНО да се произнесе по преписката. Що се касае до възражението за ненадлежно връчване на АУАН на нарушителя, то решаващият съд е изложил

достатъчно мотиви като следва да се посочи изрично, че връчването е извършено надлежно – на лице с представителна власт, съгласно приложеното по преписката пълномощно за С. Г., упълномощена от касатора да го представлява в качеството му на изпълнителен директор и член на управителния съвет на [фирма], като вкл. е индивидуализирано с правна квалификация извършеното от него административно нарушение.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила. На ответника следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.1, вр. ал.4, вр. ал.5 ЗАНН, в размер на 100 лева, определен на основание чл.27е НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 577/17.02.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав по НАХД № 17189/2021г.

ОСЪЖДА П. К. Н. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноси по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.